

Jørgen Steens tale ved Tuse Forsamlingshus 130 års jubilæum.

De 130 år er lang tid når man ser frem, men ikke så meget når man ser tilbage.

Tuse Forsamlingshus blev stiftet i 1889 som en fortsættelse af Tuse Foredragsforening.

Det første Forsamlingshus ligger på Tuse Byvej. Det hus vi er i i dag blev indviet i november 1924.

Ved starten var det ikke særlig rart at sidde ved indgangen.

Gårdmænd skulle give én pris for indgangen, husmænd en anden, arbejdere en tredje, karle en fjerde, piger en femte og gammeljomfruer og fattiglemmer var gratis.

Min første kendskab til huset var Skolens juletræ i 1947 og det næste jeg husker var Husets 25 års jubilæum i november 1949.

I 52 blev de daværende toiletter kasseret, så der skulle bygges nogle nye. Den gang havde man heller ikke for mange penge, så det med at grave ud til de nye blev en del af mit arbejde sammen med et par andre.

Min far Niels Steen var kommet med i bestyrelsen.

Der i 50erne holdt man andespil. 12 levende ænder og en overraskelse. Var man heldig at vinde en and blev den sat fast i bagagebæreren hjem (ren dyreplageri). Senere ville man købe ænder af min mor, men hun ville ikke sælge uden at de blev slagtet, for det dyrplageri ville hun ikke lægge navn til. Så de blev slagtet og pakket i cellofan og sat nr. på.

Først i 60erne begyndte vi at spille dilettant igen. Blandt andet "Brødrene Østermands Huskors". Jeg var en af de enfoldige brødre. Der blev spillet flere i de følgende år. Der blev også holdt en del private fester og andre ting.

Omkring 70 var huset godt slidt og køkkenet blev kasseret. Så der skulle ske noget hvis huset ikke skulle lukke. Vi var en del der blev enige om, at det skulle det ikke. Torben var blevet formand og initiativtager og jeg blev næstformand. Der blev optaget et lån og søgt penge ved kommunen. Der blev lavet lejlighed på loftet, hvor der før kun var soveværelse og det køkken der er der i dag.

Bent og Mary kom som værter. Der blev bankospil hver fredag for at skaffe penge til driften og kommunen bevilligede et årligt tilskud.

Torben gik af som formand og Egon blev ny formand. Der blev startet op med "De unge på 40" (spisning og dans). Der blev spillet banko og holdt private fester. Der skete rigtig mange ting.

Senere blev Helge formand. Det gik godt indtil en ordinær generalforsamling, hvor der gik politik i det hele.

Der blev valgt en bestyrelse, men dagen efter var den halveret. Der blev indkaldt til en ny så hurtigt det kunne gøres. Det gentog sig en 3 til 4 gange med stor dækning af pressen. Helge bad sig fri fra formandsposten og jeg tog over.

Det sprog, der blev brugt ved generalforsamlingerne, tror jeg ikke står i Emma Gads Takt og Tone.

Da vi var på vej hjem fra den sidste generalforsamling, sagde værten op. Der blev ansat en ny som efter et års tid rejste om natten uden at sige hvor hen, så bestyrelsen måtte være vært.

Der kom en ny vært og huset kom i god gænge igen. Jeg sluttede som formand først i 80erne, hvor kassereren og jeg havde lidt uoverensstemmelser med et par kommunale embedsfolk.

For godt 4 år siden var huset godt nedslidt og nogen mente, at det skulle sælges. Det var der andre der ikke gjorde. Bent fik jaget et par gamle kanutter i hus, nemlig Kurt og mig og så var der en bestyrelse, der ville have huset til at fortsætte. I 2018 sluttede jeg min tid som aktiv ved Tuse Forsamlingshus.

Tillykke med de 130 år.

(Gengivet med Jørgens Steens tilladelse, red. Erling Knudsen/2019)